

POAHAJ BÓH

ČAS OPIS EVANGELSKÍCH SERBOŮ

2. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, februar 1981

Lětnik 31

W Budestecach bě jubilej!

Sćěhowacu rozprawu je nam knjez farar Langa z Budestec pósala. Wona je wot diakona-šulerja von Rechenberga. Na kóncu je farar Bohuwěr Langa to wo božim wotkazanju připsal.

Budestecy – wjes, kiž leži w krasnej Hornjej Lužicy – móžach dwaj měsacaj dolho jako praktikant w informaciskim praktikumje za diakonow-šulerjow zeznać.

Hižo zwonkowny začišć wuwabi džiwanje:

W tutym léce (1980) swjeći wosada 250lětné wobstaće swojeje cyrkweje. A to nic jenož z kemšemi, kotrež budu so zawěšće dolho wopominać! Mějachu tu mnohe překwapjenja: hosći zbliska a daloka, předowanje superintendenta, čerstwe pječene wěžowe honače za wjac hač sto džěci a nic naposledk Božo wotkazanje, z kotrymž so drohotny, restawrowany woltar zaso do wužiwanja wza.

Tute bože wotkazanje bě jara zwažliwa wěc: Dokelž bě cyrkej z někak 600 ludžimi napjeljena, kaž bě so wočakowało, wotchilichu so wot zwučeneho wašnja. Wosebje za tute bože wotkazanje zhotowjene wjac hač polsta keluchow z chlěbom a winom podawachu so wot fararjow a cyrkwinskih předstejerjow do kóždeje lawki a tam dale. Hačrunjež njebě sej přihotowanski kruh wo tutej wěcy před tym wěsty, přiwza wosada to jako wjeršk jara džakownje.

K swjedženjej slušese pak tež zhromadne swjećenje při wosadnym popołdnu, historiskim kermušnym hermanku z pisanyimi atrakcijemi (wot powjazowki nad jubilejnym bazarom hač k zahraću baje, kiž je ze wsu a jeje cyrkwu zwjazana). Kabaret, wosadny wječor, koncerty, dvě popołdni z wjac hač 350 rentnarjemi z 28 wsow a wjesnych džělow wosady (PB wo tym hižo rozprawješe!), ze serbskimi swjedženskimi kemšemi, a džěň za młodžinu, slušachu k jubilejnej! Při wšěch zarjadowanjach napadny, zo bě jara wjele aktiwnych přihotowarjow, derje hladane rumnosće a wjele přihladowarjow (tež susodne wosady běchu sobu přepršene).

Hišće zajimawše bě za mnje „pohladnjenje za kulisy“, na kotrymž chcu Was trochu wobdžělić. Wězo prašeš so, zwotkel to wšo přińdže, tón wulki engagement, ta zamóžnosć, so zhromadnje při chutnych a wjesolých swjatočnosćach wjeselić móc. Wotmotwa leži pola nowotwara cyrkwe před něšto lětami. Jenož wo nim rozprawjeć, by pjelniło wjele strownow. Chcu jenož na mało pokazać. Lěta 1973 bě nuzne, cyrkej znowa kryć. Na to sćěhowaše jedne po druhim skoro kóžde wobnowjenje znutrka a zwonka, kotrež móžeš sej myslić. Wjeršk wšeho bě kryće wěže a wobmjetanje cyłego zwonkowneho cyrkweje w léce 1977. K tomu natwarichu so wjac hač 60 wysokich roštow a wosada wobdžěli so jara aktiwne. Restawraciske džěla na pišćelach a woltarju džěchu hač do lěta 1980,

Wobnowjeny woltar w Budestecach. Farar Langa z džěćimi při jubileju.

wobnowjenje cyrkwinskeho dwora njeje hišce hotowe.

Jasne je, zo zlézu košty za tak wobšerne twarjenje do statysacow. Nic tak samozrozumliwa je móc wosady k tomu. Hač jedna so tu wo wjac hač 20 000 (dwaceći tysac!) njeplaćených hodžin džěla, kotrež su wosadni po dolhich měsacach na swjatokach a kónctydzénjach (někotre razy wjac hač sto ludži naraz) „woprowali“, abo wo dary, kotrež mózachu skoro položcu trěbnych kóštow narunać (w léce 1977 dari so 38 764 hr)!

Nětko móžeše čłowjek pak pódla widžowneho nowotwara cyrkwy tež njezapadniši „twar“ wobkedžbować. K tomu słuša drje rozsud kóždeho jednotliwca, so na někajke wašnje ze swojimi darami zasadžić. Tutón rozsud woznamjenješe za někotrych: „Haj, činju pola cyrkwy sobu, tež hdyž so druzy smějkotaja!“ Tu dyrbi so tež mjenować, zo je so cyrkej znowa do wědomja storčila a zo je nowe začuće zhromadnosće narostło a začuće zjednoćenja z wěcu cyrkwy: nadobo běchu tu kontakty k wotestajnym wosadnym. Mnozy su hač do džensnišeho z wjeselom a zamotliwosću wobdželeni při žiwjenju wosady. Intensiwnje zhromadne džělo bě nazwučowanje zhromadneho swjećenja, wuměnjenja za poradženy jubilej!

Při wšém blyšču je tu wězo tež njedospołne, to je normalne! Ale móžemy być poľni nadžije, zo wosada dale swoju zwólniwosć, wuknyć, dopokazuje a swoje nadawki, na příklad službu „cyle blisko blišemu“ spóznaje.

Nětko, hdyž je so wułamanej ze stareho čerchanja poradžilo, móže so snadž jednoho dnja són wo poľnoľnosći wosady zwoprawdžić, w kotrejž na příklad njejsu jenož hłownohamtscy sobudžělačerjo a „twjerde jadro“ bjez přestawki zasadženi (a kotrychž swojby pod tym čerpja)!

Na kóždy pad móžemy — džakownje wróco a zmužiče do přichoda hladajo — wosadze přeć, zo by ze swojimi dobrými započatkami po puću wostała, kotryž tola njetrjeba sama zdokonjeć!

Wyše toho chcemy nětko kóžde léto na kermuši (wona je stajnje na přenjej njedželi w oktobru, po Michale), bože wotkazanje z tymi za jubilej zhotowjenými keluchami po horjeka wopisaným wašnju swječić. Zawěsće njebudže kóžde léto telko ludži. Džěci dostanu potom zaso tež pječeneho wěžoweho kokota, kotryž je tež mnohim dorostłym zesłodžal!

Hdyž chceće nas wopytać a z nami sobu swječić — kemše započnu so w 9.00 hodž. — Wy sće wutrobnje přepróšeni!

Slowjanske hrodžišćo blisko městačka Usedoma. Pomnik z křižom dopomina na spočatki christianizacije pomorskich Slowjanow před wjace hač 850 lětami.

Wobrazki z dowola

(Pokročowanje)

Bydlachmój w Koserowje na Use-domje, moja žona a ja. Mějachmój wjele rjanych dnjow, a jónu sydnychmój so do busa a wulečachmój sej do Usedoma na Usedomje. Městačko je kupje mjeno dało a dopomina ze swojimi 3 000 wobydlerjemi tróšku na Kulow. Stare plestrowane drohi, doměk při doměku, wšitke chěže, derje hladane, směja so we swětlych barbach z požnjenskim slóncom napřemo, džěci hrajkaja sej na hasy, před rybjacym wobchodom bachtatej žonje, a hewak je měr nad městačkom, krasny njedželski měr, hačkuli je džělandžěn. Z třomi kročelemi sy za městom, w zahrodkach a wosrjędz role, kotraž je tu čěša hač w sewjeru kupy, kamjeń a hruzl w rukomaj jednoho čłowjeka. Maľki, zanjeseny swět wupružuje wulku rjanosć a harmoniju. Idyla je wuběrný lěk za čłowjesku dušu, za naju bohužel jenož nachwilny a přechodny.

Prijědžechmój z Anklamskimi wrotami, bus wobjědže za poľ minuty cyrkej a při njej radnicu a torhošćo, džěci leća różno, a bus zasta. Cyrkej je zezamkana kaž twjerdžizna abo jastwo, pódla duri žadyn pokiw, ani postrow. Čmowa zawrjena knježičelka — ewangelska cyrkej. To boli.

Z geometriskej preciznosću wjedu drohi do předměsta a do kraja. Džěchmój wone tři kroče, a luba měščanka, kotraž hižo lětdžesatki wě, zo, přińdu-li cuzy hač k přěčnejsce. hdžež na rózku bydli, dyrbi wona nětko, hdyž so cuzy jeje prašeja, dokeľž njewědža, zo maja tule wotbočić, rjec, zo trjebaja jenož hač k pěstowarni hić a potom nalěwo horje, namaj tole tež rjekny.

Měrímój so na hrodžišćo, wo kotrymž smój čitaloj. Ščězka wjedže na hórku, kotrež přeměr njeje žanych sto metrow. Srjedža pozběhuje so zornowcowy křiž. Na postamenće je napisane: An dieser Stätte nahmen zu Pfingsten 1128 die Führer der Wenden in Westpommern das Christentum an. Gott will nicht erzwungen, sondern freiwilligen Dienst. Otto von Bamberg. Errichtet 1928. (Mjenowani „Wenden“ su pomorscy Slowjenjo, takrjec zdaleni susodža našich lužisko-serbskich prjedownikow.)

Cyrkej a Anklamske wrota w Use-domje na Usedomje.

Čehodla drje řeči pomnik wo wjednikach a nic wo ludže? Přeni pospyt, tamnišich Slowjanow christianizować, wuńdže wot pólškeho wjercha Bolesława III., kiž podćisny sej jich wjercha Wartislawa a kiž pólša Pomoranam němskeho duchowneho Bernharda. Slowjenjo pak, jeho wuhladašwi w chuduškich drastach, dachu jemu toľmačić: By-li twój Bóh chcył nas k sebi wobročić, by dostojnišeho a bohatšeho služownika k nam pólšał. Na to wopyta biskop Otto Bambergski město a kupu. Wón pučowaše we widžomnej pyše swětného bohatstwa. Z drohotnymi darami sčini sej „die Führer der Wenden“ podwólnych, přédowaše křesćanstwo, ničeše pohanske swjatnicy, rozbiwaše postawy Trigława a Gerowita, daše drjewjane cyrkwy twarić, zawostajni němskeho měšnika, kiž žanoho slowjanskeho słowa njeznaješe, a čehnješe dale. Bórže zasydlichu so němscy burja, rjemjeslnicy a wikowario, a založichu so němske klóštry. Lud so wobaraše a modleše so stajnje znowa k starým boham. Křiž na slowjanskim hrodžišću...

Nazajtra pučowachmój do Wolgasta (Bolehost) a wobhladachmój sej cyrkej swj. Pětra. W pobočnej lóđzi so jewi kamjentny relief: zasakly wojak z hlebiju w ruce, a hlebija měri so wótrje na křesćanski křiž. Kajke mysle drje su wuměľca wodžili? Tež tu je Otto přédował, a jeho słowo wo dobrowólnej službjje dostawa wusměšowacy zmysł. Dowol na Usedomje je nimo, sym so tróšku zalubował do kraja Pomoranow a jich Trigława, a tola so wjeselu na domojjězbu a zo změju hišce někotre dny za sebje.

P. Malink
(Skónčenje slěduje)

Serbski ewangelski tydzeń 1981

Luby Mato!

Cakaš zawěsće hižo dolhi čas na mój list... Džensa chcú Ci skónčnje rozprawjeć wo wulkim pućowanju ewangelskich Serbow z Hornjeje a Delnjeje Lužicy do susodnjeje ČSSR. Sy sam dosć wjele pućował, a tohodla njetrjebam Ci maličkosc rozprawy, tež nic, kak rjenje to stajnje za serbsku dušu je, pobyć w słowjanskim wukraju. A smy so jara derje čuli!

Bydlachmy w hospodliwym domje Českeje bratrskeje cyrkwy „Sola fide“... to je wuraz Měrcina Lutera a rěka „Jenož přez wěru“.

A to běše tež po našich přechach. Započachmy každy dzeń, kotryž bě nam Bóh Knjěz stajnje z rjanym pućowanskim wjedrom wobradził, z nutnosću, kotraž běše kemšam podobna. Sym přeni raz začuwała, kak spokojny móžeš přez cyły dzeń być, hdyž so rano z Bohom powitaš a tež wječor so zaso pod jeho hnadnej ruku spać lehneš. To njeje jenož rjany dowol, ale tež nutřkowny, dušiny.

Ale wěš Ty poprawom, hdže smy dokladnje byli?... Smy byli w přirodnym rajju, w Krkonošach — a hišće dokladnišo, w Janskich Láznjach, hojerskim měsće.

... Běchmy z awtami tam, a dokelž bě to runje sobota, dnja 18. 10. 1980, dzeń wotjězda a přeni dzeń prózdnin, tohodla stejachmy cytu hodžinu při mjezy, ale to nas scyła njemyleše!

Zetkachmy so za mjezu před cyrkwu w Varnsdorfje. Mi přindže hnydom do mysli, zo je wjele Serbow po wojnje tu do šule chodžilo. Ale my chcychmy dale...

W Janskich Láznjach mějachmy dwójne powitanje. To přenje wot našeho hosćicela, knjeza fararja Kratochwila a, jako runje naše wěcy wupakowachmy, zaslyšachmy strašne hrimotanje a blyskanje, a nadobo padachu wulke krupy z njebja. Tak su nam Janské Lázně „Dobry dzeń“ prajili, ale jako potom spóznachu, zo smy dušni Serbja, dowolich stónca, zo by so nam pokazalo a nas na našich dróhach přewodžowało.

Mějachmy tež wobšěrny program. Naš nawjednik, knjěz superintendent

na wotpočinku Wirth, znaješe cytu wokolinu jara derje a namjetowaše rjane jězby, kotrež potom tež do skutka stajichmy.

Rozdžělichmy tež wšelake nadawki. Skoro každy měješe něšto činić, a byrnjež to jenož zběranje spěwarskich po wječornej zabawje. Šoferojo nas wožachu, žony dyrbjachu každy dzeń wopłokować a teologojo mjez nami so starachu wo wječorne přednoški... Měrcin Wirth abo sotra Hemplova přewodžestaj naše spěwy na harmoniumje. Sotře Hemplec běšter hižo doma tež rjany dar za našeho hosćicela wobstaratolj.

Ty widžiš, Mato, běchmy tajki prawy kolektiw. A njenapadna disciplina běše každemu witana a bu dodržana. Předwěšm tež wažny dypk serbskeje rěče!

Što smy nětko wšitko widželi? Přeni dzeń, njedzelu, wotjědzachmy po kemšach do Špindlerův mlyna. To je přisamym na česko-pólskej hranicy, a možachmy so přechodžować na dróze přecelstwa. To je puć, kotryž runočasnje Českeje a Pólskeje sluša... Druhi dzeń wjedžeše nas do Peca. To je někak 25 km wot Janskich Láznj pod Sněžku. Mějachmy wottam krasny napohlad na tu 1603 m wysoku horu.

Wječor wopyta nas knjěz Miroslav Hloušek, kotryž je w njedalokim Želzonym Brodže z fararjom. Tež wón je wjele pućował a po rozkladženju cyrkwińskeho položenja w ČSSR pokazowaše nam diasowe wobrazy z Italskeje. Běše tam ze swójbju pobył a móžeše jara wobrazliwje wo swojich dožiwjenjach powědać...

Dzeń 21. oktobra zahajichmy z teologiskej rozmołwu. Běštaj k nam přichwataloj knjěz farar Stadal a muž z jeho wosady, za kotrehož bě knjěz superintendent Wirth serbsku bibliju sobu přinjesl. Z knjezom fararjom Stadalom mějachmy interview wo džěle wosadneho fararja...

Hdyž sy w druhim kraju, to chceš tym doma tež něšto sobu přinjesć, a tuž jědzachmy popołdnu samsneho dnja do Trutnowa nakupować. Mějachmy pak tež hišće biblisku hodžinu, kotruž dzeržeše farar Kratochwil, naš hosćicel. Wón powědaše wo Janu Amosu Komenskim, po cyłym swěće

znatej wosobinje. Dokelž pak njeběchmy wšitko zrozumili, powědaše nam knjěz superintendent Wirth wječor hišće raz wo wuznamje Komenskeho, wo jeho nabožnym a humanistiskim pućowanju, kotrež leži tež na polu pedagogiki. Zhonichmy něšto wo knihomaj „Raj wutroby“ a „Labyrint swěta“.

Slědowacy dzeń podachu so čí mlódši na Sněžku. Běše to rjany, stónčný dzeń, a tež starša generacija měješe rjane dožiwjenje při žórle Łobja na Łobjowej tuce. 23. oktobra pobychemy w znanym Safari-zwěrjencu w Dvůr Králově. Tu zwjeselichmy so nad wšelakorymi božemi stworjenjemi, a jedne běše rjenje hač druge... Zwěrjenc je znaty dla swojich girafow, wot kotrychž nalichichmy 19...

To běchu poprawom už naše wulěty. Wječor so přeco zhromadžichmy, zo bychmy něšto zhonili pak wo žonach w serbskich přislowach abo wo pućowanjach fararja Nowaka přez Šwicarsku. Rozmołwjachmy so tež wot tym, što wosada wot swojeho wosadneho fararja wočakuje a kajke stejnišće ma wón w swojich předowanjach zastupować.

Čitachmy rubjezniske powědančka Karela Čapeka, českeho spisowacela. Rěčachmy tež wo našich serbskich narodnych pućowarjach.

Tak, luby Mato, sym skoro na kónca swojeho lista. Zo je nam tež kofej, tykanc a druge zestodžalo, njetrjebam rozprawjeć, a zo tež wotpachmy dobre winko, to so samo wot so rozumi, a so wě tež wupruwowachmy česke piwo.

Na poslednim wječoru dopomnichmy so na wšo, štož běchmy dožiwili.

Wužichmy skladnosć, so pola našeho šefa za wšu prócu přihotowanja, Pokročowanje na str. 4

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Z Budestec: Pola nas ma so lětsa nowa fara twarić, a je stara hižom nimale wottorhana. Stara je přez dvě scě lět stała, přetož wona bu w lětomaj 1677 a 1678 natwarjena, potom zo bě so prjedawša 30. haprleje 1676 přez njebožomne wutřelenje jeneho hońtwarja wotpaliła, abo kaž njeboh duchowny Frencl w swojim předowanju wo Budestčanskej dupje powěda, přez někotrych bjezbóžnych ludźi zlósc spaliła. Pódlá stojaca korěma a jena druga chěža so zdom wotpalištej.

Z našeje starej faru so jene za serbstwo historiske twarjenje minje, přetož w nej je založer serbskeho pismowstwa, farar Michał Frencl abo Brancel, přebywał a je w nej na 20 lět na přeloženju Noweho testamenta džělał a na wšelakich druhich serbskich knihach pisał. Z našeje stareje fary su tež přenje modlerske knihi do Serbow wuše, wot duchowneho Běmarja zestajane, a hač do najnowšeho časa su fararjo, kiž su w našeje starej farje bydlili, so jako swěrní a pilní džělaćerjo na polu serbskeho pismowstwa kaž tež w druhim nastupanju jako sprawni přeceljo swojeho luda wopokazali. Z. D.

Serbske Nowiny, 26. 2. 1881

Farski dom w Usedomje

Pokročowanje ze str. 3

dobry přewod, wosebity organizatorski šik, stajnu radu a dobre začuće za naše přeća nanajwutrobnišo podžakować. Knjěz superintendent Wirth je zaso wšo wot přenjeje minuty hač do poslednjeho wokomika tak derje organizował, zo je so každemu jara spodobalo. Wšitke generacije běchu absołutnje spokojom, a wšitcy wróćichu so z wjele nazhonjenjemi do svojich wosadow.

Chcu pak so tež pola wšitkich druhich pomocnikow podžakować a wosebje so wě pola našich šoferow, kotřiž su nas z wěstej ruku po horatym kraju wozyli.

Hišće raz škoda, Mato, zo njejsy móhl pódlu býć! A škoda tež wo každeho, kotřiž njeje móhl z nami jěć. Tydžěn njebě jenož wočerstwujacy a zabawny a powučacy, ale je so tež wěsta ličba ewangelskich Serbow zhromadžiła w Božim mjenje, kotraž cyle wěsće tute dny zhromadnosće a dušejneje ćoploty njezabudže.

Cyle wosebje pak so stajnje zaso prašam, čehodla nimamy wjac ewangelskich fararjow, kotřiž bychu so móhli na našim kublanskim tydženzju wobdźělić. Je to skoro genialna možnost, myslenje swojeje wosady zeznać w cyle priwatnej sferje, a za wšitkich bychu snadź rozmołwy hišće zajimawše a hišće bóle wjelestronske byli.

Z tutej nadžiju so hižo jara wjeselu na přichodny Serbski tydžěn a so tež po možnosti wobdźělu!

Z wutrobnym postrowom

Madlena
(skrótšene)

Zamołwitosć cyrkwjow

hladajo na napřemobrěenje

Ewangelska akademija Tutzing, kotraž sluša k ewangelsko-lutherskej cyrkwi w Bayerskej (ZRN), zarjadowa wot 31. oktobra do 2. nowembra seminar k wukubljanju k měrej (friedenspädagogisches Seminar) na temu: „Měr wuwivać – zamołwitosć cyrkwjow hladačo na napřemobrěenje.“

16 cyrkwinskih a ekumeniskich měrowych organizacijow, měrowych skupin a měrowych iniciatiwow, mjez nimi Swětowa rada cyrkwjow a Křesćanska měrowa konferenca (CFK), bě přeprošenych, zo bychu swoje džěło předstajili. Džěše wo to, tute džěło a swoje koncepcije křesćanskeho přinoška k měr-činjenju hladačo na stajnje hórše napřemobrěenje šěršej zjawnosći w krajnych cyrkwjach předstajeć.

Při tym wuwu so čila wuměna nazhonjenjow a měnjenjow. Wone su nastupajo džěło za měr wězo wšelake, ale wažne bě, zo so na přikład CFK wot wěšo spočatka njewuzamkny, ale zo wšitcy tež na nju a jeje wulke nazhonjenja při wojoowanju wo měr sluchachu!

Wšitcy wobdźělnicy běchu sej přezjedni, zo dyrba cyrkwyje a wšitcy křesćenjo swoje wojoowanje wo měr a přećiwu brónjenju zesylnić a zo by derje bylo, hdy bychu wšitke křesćanske měrowe skupiny hromadže džělali.

Romaniska cyrkej w Havelbergu

Seminar bě wot wuznamnych referentow statneho, towaršnostneho a cyrkwinskeho žiwjenja Zwjazkoweje republiki Němska wopytany.

Biskop dr. Hempel džělaše ze CFK-skupinu

Dnja 16. decembra 1980 přijědže naš sakski krajny biskop dr. Jan Hempel do Rakec, zo by ze skupinu fararjow, kotřiž su so do džěla Křesćanskeje měroweje konferency (CFK) zjednotili, a někotrymi lajkami Rakečanskeje wosady, kotraž korporatiwnje w CFP sobu džěla, „džělať“.

Biskop nochcyše žanu oficialnu rozmołwu wjesć, a njebě to tež jedne z planowanych zeřdženjow biskopa ze zeskupjenjemi našeje cyrkwyje, ale biskop chcyše cyle prosće z ludžimi zhromadnje wo temje přemyslować, z nimi džělać, kotřiž maja na politiskim polu nazhonjenja a wěsty předskok.

Tema džěla bě „stronitosć“ (Parteilichkeit). Podłoha rozmołwy bě wospjetne předželanje najprjedy wot Rakečanskeje wosady wudžělaneje papjery: „Přemyslowanja k rozmołwje wo křesćan-byću jako stronuzabranju za sprawniši swět – dopoznaća skupiny při bazy w NDR.“

Wuwu so jara dobra a plódna rozmołwa, kotraž budže so pokročować. Cyril Pjeh

POWĚŠĆE

Njeswaćidło: K wěstej tradiciji a k wjerškam we wosadnym žiwjenju su so pola nas wuwili cyrkwinske koncerty na róčnych časach. Tak bě tež na naš lětuši hodowny koncert 1. adwenta popołdnu přichwatała nahladna ličba lubowarjow cyrkwinskeje hudźby z wosady a bliskeje wokoliny.

Wuhotowachu jón znaći solisća z Njeswaćidla, Budyšina a Drježdžan, kaž tež Drježdžanski Collegium musicum a cyrkwinskej chóraj Njeswaćidło a Malešecy. Cyłkowny nawod měješe kantor Dietmar Fehr. Jeho hudźbnej nadarjenosći a hibićiwosći

nimamy so jenož za tajke natwarjace hudźbne poskićenja, ale tež we wosadnym žiwjenju wjele džakować.

Program wobsahowaše hodowne twórby J. S. Bacha a Corellia a wuklinča z kantatu „Hodowna stawizna“ wot A. M. Bruckhorsta.

Přez zamožliwosć wšěch sobuskutkowacych sta so koncert z pozběhowacym dozluwenjom. Samsny program poskići so wječor tež w Malešanskej cyrkwi. A. G.

Berlin: „Gossner-Mission w NDR“ – to je institucija cyrkwyje, kotraž misionuje wosebje we wulkich nowočasných městach – přihotuje za lěto 1981 ekumenisku konsultaciju wo temje: „Křesćanska nadžija za přichod socialistiskeho města – kralestwo Bože je sprawnosć a měr a radosć w Swjaty duchu.“ To je zmužity pospyt, wo nadawkach křesćanstwa nic stajnje pod zapadnymi wuměnjenjemi, ale wuraznje jónu pod socialistiskimi přemyslować a wěrje tak přichod twarić!

Kublanski džěń je pónđzelu, 9. měrca wot 9.30–16.00 hodź. w Budyšinje na Hornčerskej hasy č. 23 (zadni dwór). Tema: „Naš čas steji w twójimaj rukomaj.“

Serbske bože služby februar 1981

1. 2. – 4. njeđzela po Třoch kralach

Budyšin-Michałska: 9.00 hodź. kemše (Albert)
Budestecy: 14.00 hodź. kemše (Wirth)

8. 2. – poslednja po Třoch kralach

Hrodzišćo: 8.30 hodź. kemše (Albert)
Njeswaćidło: 8.30 hodź. kemše (Blumenstein)
Huska: 10.00 hodź. kemše (Wirth)

15. 2. – njeđzela Septuagesima

Bukecy: 8.30 hodź. kemše (G. Lazar)
Poršicy: 8.30 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)
Rakecy: 9.30 hodź. kemše (J. Lazar)
Minakał: 10.00 hodź. kemše (Feustel)

22. 2. – njeđzela Sexagesima

Bart: 8.30 hodź. kemše (Albert)
Hodžij: 10.00 hodź. kemše (Wirth)

1. 3. – njeđzela Estomihi

Budyšin-Michałska: 9.00 kemše (Albert)
Budestecy: 14.00 hodź. kemše (G. Lazar)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow. – Wuchadza jónkróć za měsac z ličencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. – Rjaduje Konwent serbskich ewangelskich duchownych. – Hłowny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjeh, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 44 91. Ekspedycja: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962–30–1101 – Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. – Index-Nummer 32921 – Čisće: Nowa Doba, čisćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-2213)